Професор Филолошког факултета у Београду Мило Ломпар изјавио је да је француско-немачки предлог о решавању косовског питања у супротности с Уставом Србије и Резолуцијом 1244 Савета безбедности Уједињених нација.

Ломпар је подсетио да је још прошле године проценио да ће поступци српских власти, предвођених Александром Вучићем, довести до признавања независности Косова и увођења санкција Русији.

„Најновији догађаји, у вези с француско-немачким планом који је председник Србије спреман да прихвати, показали су да сам, нажалост, био у праву. Јер, реч је углавном о усвајању Ишингеровог плана из 2007. године, који је одбацила влада Војислава Коштунице. Тај план је био заснован на уговору између две Немачке из 1972. године, који је омогућио да обе државе постану чланице УН без међусобног признања“, рекао је

професор Ломпар.

Додао је да помињање Повеље УН и начела из ње у уговору између Србије и Косова представља подсећање на члан 2 Повеље УН.

„Тај члан обавезује све државе да међусобно поштују границе, територијални интегритет и суверенитет и да се не мешају у унутрашње послове. Србија, дакле, на тај начин де јуре признаје Косово као државу, али не успоставља дипломатске односе. Ово треба да омогући српском председнику да лажно тврди како није признао Косово“, оценио је Ломпар.

Коментаришући одредбе француско-немачког предлога о правима Срба и Српске православне цркве на Косову и Метохији, Ломпар је казао да оне делују као да су испод минималних одредби из Ахтисаријевог плана или Бриселског споразума, јер, нема чак ни назива Заједнице српских општина.

„Овај уговор је у супротности с Уставом Србије и Резолуцијом 1244. Не би било изненађење да се наш Уставни суд, као и у случају Бриселског споразума, прогласи ненадлежним. Уговор је у супротности с домаћим и међународним правом, као и правом УН, јер ставља косовско право и право Савета Европе изнад њих. Он делује лошије и од уговора између две Немачке, јер, била је реч о државама које нису биле чланице УН. Сада је реч о чланици УН-а Србији која признаје насилну сецесију дела своје територије“, истакао је професор.

Нагласио је да у политичком смислу, Србија накнадно признаје оправданост НАТО бомбардовања из 1999. године и последице које су из њега проистекле.

„Овакво понашање српских власти, предвођених Александром Вучићем, представља потпуно остварење другосрбијанске политике у Србији. Оно што није успела да оствари ниједна грађанска странка, чак ни у време максималне доминације, остварила је лажна национална странка. Она је издала не само националну политику, него и националну историју. То су учинили сви они национални и политички чиниоци који су подржавали српског председника у десетогодишњој владавини“, рекао је Ломпар.

Упитан на које политичке и националне чиниоце мисли, Ломпар је казао да су то били и они који су Вучићу дали орден Светог Саве и говорили да се бори за Косово и Метохију „као лав“.

„Биле су то и националне опозиционе странке. Биле су то националне организације које су постављале декоративне и фолклорне захтеве. Ту се налазе и национално оглашени појединци, који су имали разумевања за поступке власти. Број национално и опозиционо оријентисаних људи временом се смањивао до броја који се може исказати прстима једне руке. Управо је петоро људи предало кривичну пријаву против Александра Вучића у августу 2020. године због велеиздаје“, рекао је професор.

На питање шта су узроци ситуације у којој се Србија нашла због косовског питања, Ломпар је казао да садашња ситуација нуди две врсте закључака.

„Не може се национална политика заступати без јасног и начелног става, који је отпоран на медијске притиске и корупционе механизме како власти, тако и западних чинилаца. Одбрана националних интереса малих земаља увек је делотворнија у демократском амбијенту поделе учесника у власти. Супротно томе, западни чиниоци фаворизују ауторитарни начин владања, јер им он омогућава притисак на једини ослонац власти. Тај притисак даје резултат, како показује политичко чињење Александра Вучића. Тако су западни чиниоци доследни непријатељи демократије код нас“, оценио је професор.

Додао је да ауторитарни владар компензује своје уступке уништавањем опозиције.

„То је једини начин да Александар Вучић дуже остане релативно незаменљив у очима западних чинилаца. Тако долази до мрвљења опозиције и у страначком и у ванстраначком смислу. Како грађанске странке помажу у том кретању, показује се да њима није стало ни до какве слободе. Српско друштво се распало наочиглед својих грађана. То значи да сваки отпор мора почети са ниже позиције“, закључио је Мило Ломпар.

(Нова,рс)